

[Handelsministeren.]

Forslaget saaledes, som Venstre havde givet Udtryk for, at det skulde være, og derfor er det mig en Skuffelse, at Venstre nu er paa Flugt.

Saa snart der er Tale om, at Forslaget kan gennemføres og altsaa faa virkelig Betydning, møder det ærede Medlem Hr. Olav Olsen her og siger: det er kun i Princippet, vi har talt om, at vi kunde lovgive paa dette Omraade. Nej, det er *ikke* kun i Princippet. Venstre har selv været med til at forme Forslaget, og jeg har saa paa Grundlag af dette Forslag formet mit. Jeg har efter Omstændighederne accepteret Venstres Standpunkt. Nu er jeg ene om, kan jeg forstaa, at opretholde Venstres Standpunkt — ja, det er jo ogsaa en Situation.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen anstillede nogle Betragtninger over Andelselskabernes Ævne til at konkurrere. Jeg kunde i og for sig godt sige: Mangel paa Ævne til at konkurrere, men jeg synes slet ikke, det har noget med den foreliggende Sag at gøre. Selvfølgelig skal Andelsselskaberne i videst muligt Omfang tjene til at holde Priserne nede paa et rimeligt Niveau. Desværre har det ikke altid været muligt for Andelsselskaberne at gøre det, og overfor visse Produktioner og visse Om sætninger har Andelsselskaberne ikke kunnet gøre det; men Andelsselskaberne har heller ikke givet sig ud for, at de kunde klare Sagen alene, thi Andelsselskaberne har Gang paa Gang givet Udtryk for, at de ønskede en Lovgivning som den, der her er Tale om. Det er kun nogle faa Uger siden, at Andelsselskaberne gav Udtryk for dette gennem deres Formand.

Det ærede Medlem spurgte mig om, hvorledes jeg vilde sikre Landet mod udenlandske Truster, og det ærede Medlem kritiserede i det hele taget Lovforslaget, fordi det ikke indeholdt konkrete Bestemmelser om, hvorledes man skulde optræde i det enkelte Tilfælde. Nu tør jeg nok paa staa, at hvis jeg havde stillet Forslag i den Retning, saa vilde det ærede Medlem have sagt, at det var forkert, man skulde have holdt sig til det Standpunkt, som Venstre indtog i Rigsdagssamlingen 1920 og fremdeles, man skulde ikke paa nogen som helst Maade, saaledes som man har gjort det i Norge, i Loven indføre Bestemmelser om, hvad Regeringen eller de Organer, som var bestemte dertil, kunde foretage sig, naar Prisopskruninger havde fundet Sted.

Men det, man har villet give Udtryk for, er alene dette, at man vil kunne undersøge, hvad der er sket, og derefter skulde

Rigsdagen være frit stillet med Hensyn til, hvad der skal foretages, hvis der var konstateret noget, som ikke tjente til Bedste for Samfundet.

Det ærede Medlem sagde nok saa flot, at Lovforslaget var uklart og svævende. Ja, det er netop saa uklart og svævende, som Venstre har formet det i 1919—20, hverken mere eller mindre. Jeg har slet ikke turdet røre ved det, fordi jeg af gammel Erfaring ved, hvor let til Bens Venstre er, naar Talen er om at komme bort fra gamle Standpunkter. At det er uklart og svævende, kan jeg for Resten ikke erkende; jeg vil være meget mere mild overfor Venstre, end det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, Ordføreren for Venstre, var. Det er slet ikke saa svævende, som det ærede Medlem vil gøre det til. Lovforslaget er let forstaaeligt og let overskueligt. Det er et Lovforslag, som giver visse Muligheder for at føre Tilsyn med visse Selskaber, som det er fornødent at sætte under Tilsyn.

Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen skulde have været noget mere nænsom over de Partifæller, der i 1919—20 var Medlemmer af det Udvalg, der formede Forslaget. Der var dog saa prominente Personer i Udvalget som f. Eks. det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og han har jo ikke været en hel Sinke indenfor Venstre til at forme Lovforslag.

Det ærede Medlem talte om, at det foreslaaede Tilsynsraad vilde blive dyrt. Det ærede Medlem kan jo slet ikke have nogen Mening om, hvor dyrt det vil blive; det tør jeg heller ikke udtale mig om. Om det vil blive dyrt eller ikke, kan man først vide, naar Tilsynsraadet har været i Virksomhed. Saa kan man danne sig en Forestilling om, hvor meget Arbejde der vil blive for Tilsynsraadet, og hvor kostbart det vil blive.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Rigsdagen burde have Hovedindfyldelsen i et saadant Tilsynsraad, det skulde først og fremmest bestaa af Rigsdagsmænd. Nu er det jo saaledes — og det er jo ogsaa efter Venstres Ønske —, at det er foreslaaet, at der af Rigsdagen skal vælges 4 Medlemmer. Jeg vil advare Rigsdagen imod at sikre sig Fler-tal i alle mulige Kommissioner og Udvalg. Det kan være rimeligt og rigtigt nu og da at sætte Rigsdagsmænd ind i Udvalg, men hvis Rigsdagen som saadan vil delegere sine Medlemmer ind i den egentlige Administration, saa bliver Rigsdagen ikke det, som Rigsdagen skal være.

Derfor tror jeg, det er en meget forkert Opfattelse, det ærede Medlem har givet Udtryk for her ved at tale for, at det først og